

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An, & quomodo delinquat Sacerdos simplex, qui rarô, vel nunquam
infra annum Missam celebrat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

nem Missarum die Sabbathi sancti omninò prohibendam in quibuscunque Ecclesiis & Oratoriis privatis, atque unicam Missam solennem celebrandam fore præcepit; sic enim loquitur: --- *In Sabbatho sancto omninò prohibentur Missæ private in quacunque Ecclesia, aut Oratorio privato, non obstante contraria consuetudine.*

548 Ad 2. Q. Communis sententia hæctenus habuit apud La Croix l. 6. p. 2. n. 515. ut in testo animarum Missa ex intentione Ecclesiæ applicetur omnibus Defunctis in communi: Unde Gavantus p. 4. in Rubr. Miss. tit. 15. ita loquitur: Hoc loco monendi sunt Sacerdotes, sacrificium Missæ Defunctorum hac die applicandum esse omnibus defunctis ex intentione Ecclesiæ, neque ideò sit injuria iis, pro quibus quotidiana fortè extat obligatio Missæ; prævalet enim lex tacita rationabilis Ecclesiæ legi privatæ testatorum. Et licèt neuter Doct. ulteriorem rationem ibi afferat, suaderi tamen potest Ecclesiæ mens, & intentio hisce rationibus à Tambur. l. 3. cap. 3. §. 1. n. 9. adductis. 1. Quia hoc consuetudine ita introductum esse videtur. 2. Quia in titulo primæ Missæ Defunctorum dicitur: *Missæ in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum: si omnium*, ergo non unius, vel alterius in particulari; præsertim cum & oratio in Missa illius diei sit ge-
R. P. Leonardelli Soc. Jesu,

neralis pro omnibus Defunctis. 3. Quia mens Ecclesiæ in tali solemnè die videtur esse ut generaliter omnes Defuncti, etiam qui aliàs destituti sunt aliis suffragiis, sic adjuventur. 4. Quia etiam in Missis quotidianis Foundationum propter pietatem erga purgantes animas ita præsumi potest voluisse quoscunque Missarum Fundatores. Hæ tamen rationes non videntur Tambur. l. c. inducere obligationem, & præceptum, sed consilium duntaxat, & convenientiam, nec apparere, eam consuetudinem sub obligatione introductam esse, quod confirmat Responsum, quod legitur, datum à S. Rit. Congregatione 4. Aug. 1663. quòd eo die Missa applicari possit tum in genere pro omnibus, tum in specie pro aliquibus Defunctis; cui, si authenticum est, poterit, qui vult, se conformare; ego in praxi sequor piam sententiam in suffragium, & auxilium tot animarum, quibus alàs pauci, vel nulli suffragantur eo solemnè die ab Ecclesia in solatium, & subsidium omnium Defunctorum piè ac sanctè instituto, idque menti piæ matris Ecclesiæ conformius esse censeo,

Ad 3. Q. An simplex Sacerdos vi solus Ordinis aliquando obligetur ad sacrificandum? 549

Non nulli etiam magni nominis DD. cum D. Bonavent. in 4.

Ffff

dist

dist. 12. p. 2. a. 2. Cajetan. in 3. p. q. 82. a. 1. Gabr. Soto, Victor. Angles, Dian. Tambur. aliisque censuerunt, non obligari Sacerdotem vi solius Ordinis ad sacrificandum, adeoque non peccare, saltem mortaliter, etsi intra annum, raro, vel nunquam sacrificet, dummodo in Paschate communicet & absit contemptus, eò quòd nullo jure id sit expressum, nec appareat præceptum cum tanto rigore obligans, ut ait Tambur. l. 1. cap. 6. §. 2.

§ 50 Verùm dicendum, quemlibet Sacerdotem ratione Ordinis, & Officii sui Sacerdotalis graviter obligari ad hoc Sacrificium aliquoties offerendum, in præcipuis saltem festis, & maximè illis diebus, quibus fideles communicare solent. Ita S. Thom. in 3. p. q. 82. a. 10. Navar. Man. c. 25. n. 88. Suarez D. 80. S. 1. Vasq. D. 252. c. 1. Averl. de Euch. q. 10. S. 1. §. Quarto. Sylv. Regin. Durand. Palud. Tolet. Laym. aliique quàm plurimi, quorum sententia inquit Sporer n. 461. communior, & sine dubio probabilior est. Prob. 1. Ex Trident. Sess. 22. c. 1. de Sacrif. Miss. ubi loquens de Christo Apostolos Sacerdotes ordinante, eisdem, inquit, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcepit per hæc verba: Hoc facite in meam commemorationem, uti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit. Et idè etiam S. Pius V.

contrariam doctrinam Cajetani expungi jussit ex ejus Commentario.

Prob. 2. Ratione à S. Thoma adducta l. c. ubi ita loquitur: unusquisque tenetur uti gratiâ sibi datâ, cum fuerit opportunum secundum illud 1. ad cor. 6. Hortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis: Opportunitas autem Sacrificii offerendi non solum attenditur per comparationem ad fideles Christi, quibus oportet Sacramenta ministrare, sed principaliter per comparationem ad Deum, cui consecratione hujus Sacramenti Sacrificium offertur: unde Sacerdoti, etiamsi non habeat curam animarum, non licet omninò à celebratione cessare. Hæc ille; talis autem Sacerdos qui raro, vel nunquam Missam legit, abutitur gratiâ sibi concessâ contra citata Apostoli verba. Accedit, quòd eam obligationem satis interpretetur sensus communis, & praxis Sacerdotum, timoratorum.

Certè talis, nomine duntaxat, Sacerdos exiguam sanè suæ, & alienæ salutis curam ostenderet, & minorem adhuc æstimationem tam sublimis, & excellentis dignitatis, qualis est Sacerdotium, quod suscepit; si enim Sacrificare renuis, cur Sacerdotium assumpsisti? si pauper es, cur thesaurum sub terra latentem effodere

dere recusas? Si ex patrimonio Christi vivis, & fors opiparè, cur debitum servitium ei præstare negligis? Si æger es, uti planè es, cur medicinam respicis? Audi Bedam apud Gabriel. *lect.* 87. non de te, sed de Sacerdote non quotidie celebrante loquentem: Sacerdos, inquit, non legitime impeditur celebrare omittens, quantum in eo est, privat SS. Trinitatem laude, & gloria, Angelos lætitiâ, peccatores veniâ, justos subsidiò, & gratiâ, in Purgatorio existentes veniâ, Eccle-

siam speciali Christi beneficio, & se ipsum medicinâ, & remedio. Neque dicas velim, S. Hieronymum Presbyterum Missas non celebrasse; nam id falsum esse demonstrat Surius in ejus vita n. 22. Dein cum & tu ad eum Sanctitatis, & humilitatis gradum perveneris, & tibi ita cordi fuerit eremus, & solitudo, facilius tunc veniam obtinebis, & dignitatem tuam, ac Officium pluris etiam æstimare disces.

CASUS XCIV.

De Dedicacione, seu Consecratione Ecclesiæ.

Consecrata fuit nuper ab Episcopo nova Ecclesia quorundam Religiosorum, ubi functio Consecrationis duravit ferè usque ad meridiem diei Dominicæ, quæ erat secunda post Pascha. Ubi exortâ inter ipsos Religiosos contentione, & controversiâ, quæsitum fuit.

QUÆR. I. *Utrum Consecratio, & Dedicatiò juxta Rubricas sint idem?*

QUÆR. II. *Utrum Religiosi illi pridie Consecrationis dicere possint Vesperas &c. & postridie Matutinum cum Laudibus &c. de Dedicacione?*

QUÆR. III. *Utrum privato in Sacello valeant Missam celebrare, (eo tempore, quo Consecratio actu durabat, & necdum erat completa) de Dedicacione?*